

تأثیر هشت هفته تمرین هوازی بر بیان ژن عامل القای هایپوکسی (HIF-1 α)، عامل رشد اندوتلیال عروق (VEGF) و آنژیواستاتین هیپوکامپ موش‌های صحرائی نر نژاد ویستار

علی اصغر زارع‌زاده مهریزی^۱، حمید رجبی^{۲*}، رضا قراخلو^۳، ناصر نقدی^۴،
سید محمدعلی عظیمی دخت^۵

مقاله پژوهشی

مقدمه: با وجود مطالعات زیاد در رابطه با اثر ورزش بر فاکتورهای تحریکی و مهاري آنژیوژنز در عضلات، مطالعات محدودی نقش این عوامل را در مغز و به‌ویژه هیپوکامپ مورد بررسی قرار داده‌اند لذا هدف از تحقیق حاضر بررسی تأثیر هشت هفته تمرین هوازی بر بیان ژن VEGF، HIF-1 α و آنژیواستاتین در هیپوکامپ موش‌های صحرائی نر ویستار بود.

روش بررسی: تعداد ۱۸ سر موش صحرائی نر ویستار بالغ با دامنه وزنی 10 ± 190 گرم به‌طور تصادفی به ۳ گروه کنترل، شم و تمرین تقسیم شدند. حیوانات در گروه تمرین به انجام ۸ هفته تمرین هوازی (۵ جلسه در هفته) بر روی نوارگردان پرداختند. ۲۴ ساعت پس از آخرین جلسه تمرینی همه موش‌ها بیهوش شدند. سر حیوانات قطع، و هیپوکامپ استخراج گردید و در دمای منفی ۸۰ درجه برای تجزیه تحلیل‌های بعدی نگهداری شد. به‌منظور سنجش میزان بیان ژن‌ها در هیپوکامپ از روش Real-Time-PCR استفاده شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS Inc., Chicago, IL; Version 18 و روش تحلیل واریانس یک‌طرفه و آزمون تعقیبی توکی در سطح $p < 0.05$ تجزیه تحلیل شد.

نتایج: یافته‌ها نشان داد تمرینات هوازی سبب افزایش معناداری در مقادیر HIF-1 α ($P=0.001$) و VEGF ($P=0.001$) شد، اما اثر معناداری بر مقادیر آنژیواستاتین ($P=0.316$) نداشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر و تغییرات ایجاد شده در سطوح HIF-1 α و VEGF، به‌نظر می‌رسد تمرینات هوازی اثرات مفیدی بر عملکرد ناحیه هیپوکامپ مغز دارد و این نوع تمرینات برای افراد توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تمرین هوازی، عامل القای هایپوکسی، عامل رشد اندوتلیال عروق، آنژیواستاتین، هیپوکامپ

ارجاع: زارع‌زاده مهریزی علی‌اصغر، رجبی حمید، قراخلو رضا، نقدی ناصر، عظیمی دخت سیدمحمدعلی. تأثیر هشت هفته تمرین هوازی بر بیان ژن عامل القای هایپوکسی (HIF-1 α)، عامل رشد اندوتلیال عروق (VEGF) و آنژیواستاتین هیپوکامپ موش‌های صحرائی نر نژاد ویستار. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۳۹۸؛ ۲۷ (۱۱): ۷۵-۲۰۶۳

- ۱- دانش آموخته دکتری فیزیولوژی ورزشی گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران
 - ۲- استاد گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران
 - ۳- استاد فیزیولوژی ورزشی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
 - ۴- استاد گروه فیزیولوژی و فارماکولوژی، موسسه پاستور، تهران، ایران
 - ۵- دانش آموخته دکتری فیزیولوژی ورزشی گروه فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- * (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۹۱۲۷۹۳۷۷۶۸، پست الکترونیکی: hrjabi@hotmail.com، کد پستی: ۷۶۱۷۴۳۵۹۱

مقدمه

فعالیت ورزشی مداوم ضمن سازگاری‌های عضلانی و قلبی عروقی، در رویکردی مشابه سبب افزایش عملکرد شناختی و کاهش زوال ساختار مغزی می‌شود (۱). مطالعات نشان داده است که پیاده‌روی منظم اندازه هیپوکامپ را افزایش، و با توجه به نقش هیپوکامپ در یادگیری، عملکرد حافظه را بهبود می‌دهد (۲). به نظر می‌رسد بهبود ناشی از ورزش در ساختار و عملکرد مغز از طریق سازگاری‌های همزمان در ساختار و عملکرد عروقی صورت می‌گیرد (۱). در تایید این موضوع، مطالعات نشان می‌دهد ورزش از طریق افزایش در چگالی مویرگی و حجم خون مغزی سبب توسعه هیپوکامپ می‌شود. به علاوه، افزایش عملکرد اندوتلیال توسط ورزش، عملکرد عروقی-عصبی را تسهیل، و شریان‌های مغزی را از آسیب‌های عروقی محافظت می‌کند. بنابراین به نظر می‌رسد ورزش هواری سطوح فاکتورهای رشد را افزایش، و باعث تحریک آنژیوژنز و نوروژنز می‌شود (۳، ۱). مهم‌ترین عامل محرک آنژیوژنز، فاکتور رشد اندوتلیال عروق Vascular Endothelial Growth Factor (VEGF) است که مهاجرت و تکثیر سلول اندوتلیال را در بافت‌های زیادی تحریک می‌کند. همچنین، به عنوان یک عامل محافظت عصبی نیز در نظر گرفته می‌شود (۴). شماری از مطالعات گزارش کرده‌اند که تنظیم منفی VEGF در بافت‌های مغزی با کاهش در تراکم مویرگی در مغز همراه است (۵). در حقیقت در حضور VEGF، آنژیوژنز رخ می‌دهد اما در غیاب آن مویرگ‌ها دچار آپوپتوز می‌شوند (۶، ۷).

بیان VEGF به عوامل متعددی همچون هورمون‌ها، فاکتورهای رشدی و غلظت اکسیژن بستگی دارد. در اثر شرایط کمبود اکسیژن، فاکتور القایی هایپوکسی ($HIF-1\alpha$) بیان ژن VEGF را افزایش می‌دهد (۸). فاکتور القایی هایپوکسی ($HIF-1\alpha$) می‌تواند رونویسی چندین ژن از جمله عامل رشدی VEGF را فعال نماید. $HIF-1\alpha$ از دو زیر واحد α و β تشکیل شده است. زیر واحد α حساس به اکسیژن می‌باشد، در حالی که زیر واحد β به طور مداوم رونویسی می‌شود و به سطوح اکسیژن حساس نیست. تحت شرایط نرمال اکسیژن (تقریباً ۲۱ درصد

اکسیژن)، زیر واحد α توسط یک مسیر تخریب آنزیمی بی‌اثر می‌شود (توسط آنزیم‌های هیدروکسیلاز وابسته به اکسیژن مهار می‌شود). $HIF-1\alpha$ نه تنها خود در افزایش تظاهر آنزیم‌ها و مسیرهای متابولیکی درگیر می‌شود، بلکه تظاهر $HIF-1\alpha$ توسط AMPK که تنظیم‌کننده اصلی متابولیسم عصبی است نیز افزایش می‌یابد. در حقیقت، مطالعات در رت‌های تمرین کرده نشان داده‌اند که افزایش سطوح AMPK موجب می‌شود تا $HIF-1\alpha$ تظاهر انتقال‌دهنده‌های گلوکز و فسفوفروکتوکیناز را افزایش دهد (۹).

بنابراین VEGF یک ژن هدف برای $HIF-1\alpha$ است که نشان داده شده در پاسخ به فقدان اکسیژن در آزمایشگاه و در داخل بدن به صورت مثبت تنظیم می‌شود (۱۰). هم‌چنین عوامل مهاری متعددی بر روی آنژیوژنز اثر می‌گذارد که کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. یکی از عوامل مهاری آنژیوژنز آنژیواستاتین Angiostatin است. آنژیواستاتین جزئی از پروتئین پلاسمینوژن است که برای اولین بار در سال ۱۹۹۴ توسط اریلی و همکاران کشف شد. آنژیواستاتین متعاقب عمل فعال‌کننده پلاسمینوژن بافتی روی پلاسمینوژن و تبدیل آن به پلاسمین و مشارکت سرین پرتئینازها و متالوپرتئینازها ساخته می‌شود. آنژیواستاتین با جلوگیری از تخریب غشای پایه و جلوگیری از تکثیر و مهاجرت سلول‌های اندوتلیال مانع آنژیوژنز می‌شود (۱۱). اریکسون و همکاران در مطالعه‌ای نشان دادند آنژیواستاتین VEGF را مهار می‌کند و تکثیر سلول‌های اندوتلیال را کاهش می‌دهد (۱۲). از جمله اهداف عمل آنژیواستاتین، اتصال مستقیم به آنزیم ATP سنتتاز موجود بر روی سطح سلول‌های اندوتلیال است. این عمل ممکن است منجر به کاهش و سقوط pH درون سلولی شده و به همین دلیل باعث ایجاد وقایع آپوپتوزی در سلول‌های اندوتلیال شود (۱۳). فعالیت ورزشی به ویژه تمرینات هواری جریان خون مغز را افزایش می‌دهد و باعث افزایش فاکتورهای درگیر در آنژیوژنز عروق مغزی نیز می‌گردد. به علاوه ورزش با ایجاد استرس برشی در دیواره عروق از مسیر وابسته به NO نیز باعث افزایش آنژیوژنز می‌گردد (۵). آنژیوژنز ناشی از ورزش مستقیماً به

آنژیوژنز می‌شود. بنابراین در مطالعه آنژیوژنز ناشی از ورزش باید به تعادل بین عوامل آنژیوژنیک و آنژیواستاتیک توجه کرد. با وجود تحقیقات صورت گرفته در رابطه با اثر ورزش بر روی فاکتورهای تحریکی و مهارتی آنژیوژنز در عضلات و قلب، مطالعات محدودی نقش این عوامل را در مغز و به‌ویژه هیپوکامپ مورد بررسی قرار داده اند و تاکنون پژوهشی در رابطه با اثر همزمان فعالیت ورزشی بر فاکتورهای HIF-1 α ، VEGF و آنژیوستاتین در هیپوکامپ صورت نگرفته است. لذا این مطالعه در نظر دارد تأثیر هشت هفته فعالیت هوازی را بر بیان ژن‌های HIF-1 α ، VEGF و آنژیوستاتین در هیپوکامپ رت‌های نر نژاد ویستار بررسی نماید.

روش بررسی

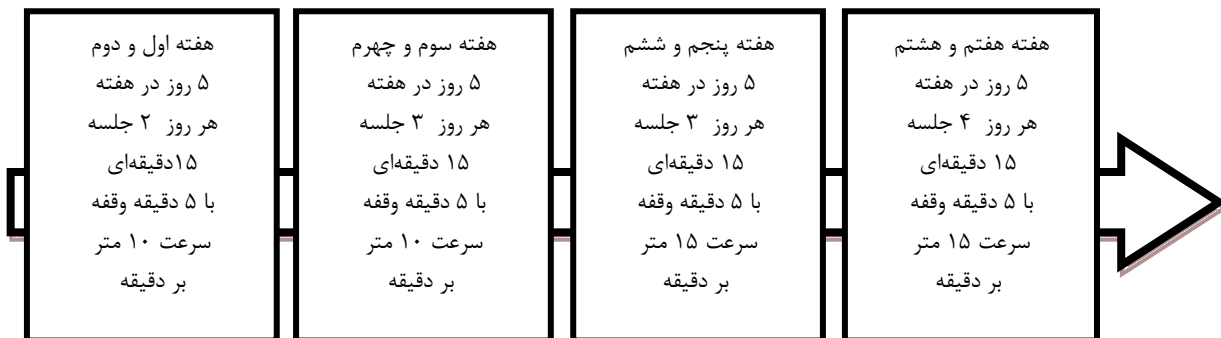
روش پژوهش حاضر از نوع تجربی با طرح پس آزمون در گروه کنترل می‌باشد به این منظور تعداد ۱۸ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با سن ۸ هفته و دامنه وزنی 190 ± 10 گرم از انسیتو پاستور ایران خریداری شد. موش‌ها در آزمایشگاه حیوانات دانشگاه تربیت مدرس در اتاقی به ابعاد $1/60$ در $2/20$ متر در شرایط کنترل شده نور (۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی، شروع روشنایی ۶ صبح و شروع خاموشی ۶ عصر) دما (22 ± 3 سانتی‌گراد)، و رطوبت (حدود ۴۵ درصد) نگهداری می‌شدند. تعداد سه سر موش در قفس‌هایی از جنس پلکسی گلاس با درب توری و به ابعاد ۲۵ در ۲۷ در ۴۳ سانتی‌متر به گونه‌ای نگهداری می‌شد که آزادانه به آب و غذای استاندارد دسترسی داشته باشند. در سرتاسر دوره تحقیق موش‌ها توسط یک نفر جابجا می‌شدند. یک هفته قبل از شروع تمرین همه حیوانات با محیط آزمایشگاه سازگار و با دستگاه نوار گردان آشنا شدند. سپس حیوانات به طور تصادفی به سه گروه: کنترل (۶سر)، شم (۶سر) و تمرین (۶سر) تقسیم شدند. حیوانات در گروه کنترل در هیچ‌گونه مداخله‌ای شرکت نکردند اما حیوانات گروه شم در تمام طول دوره تمرین از قفس‌ها خارج می‌شدند و در معرض نوارگردان روشن (بدون هیچ حرکتی) قرار می‌گرفتند تا شرایط استرس زای محیط را تجربه کنند.

نوروزن وابسته به ورزش درون هیپوکامپ پیوند داده شده است. بنابراین مشاهده تغییرات در جریان خون مغزی مرتبط با ورزش، شاید مستقیماً به اثرات این فاکتورهای رفتاری روی آنژیوژنز و نوروزن مرتبط باشد. اثر متقابل بین آنژیوژنز و نوروزن به پوشش قابل توجه بین مسیرهای سیگنالینگ رشد نورونی و عروقی وابسته است. اخیراً تنظیم کننده های کلیدی هر دو فرایند با تأکید بر ارتباط دو سویه بین بافت‌های عصبی و عروقی به ویژه در زمینه رشد بافت، "آنژیونیورین" نامیده شده است (۱۴). چندین مطالعه پیشنهاد می‌کند که افزایش بیان آنژیونیورین‌ها، مثل عامل القای هیپوکسی ۱ (HIF-1 α) و VEGF ممکن است میانجی‌گرهای مهم آنژیوژنز ناشی از ورزش و بهبود جریان خون مغزی از طریق اثرات لوکال روی بافت عروقی و عصبی باشد (۱۷-۱۵). دینگ و همکاران در مطالعه‌ای افزایش در mRNA و پروتئین VEGF را همراه با افزایش چشم‌گیر در تراکم عروق خونی در هر دوی قشر و جسم مخطط حیوانات مسن در معرض فعالیت ورزشی، مشاهده کردند (۱۸). در حقیقت فعالیت ورزشی با توجه به ماهیت خود، هموستاز اکسیژن بافتی را تحت فشار قرار می‌دهد و به همین دلیل، ورزش با توجه به اثرات خود بر بیان عوامل القای هیپوکسی در انسان و حیوان مورد توجه و مطالعه قرار گرفته است. HIF-1 α یک عامل القای هیپوکسی است که در پاسخ بیولوژیکی و سازگاری به سطوح پایین اکسیژن درگیر می‌شود، و نشان داده شده است که در عضلات به دنبال فعالیت ورزشی حاد سریعاً فعال می‌شود (۱۹) و در رویکردی مشابه، تنظیم مثبت آن در مغز نیز به دنبال ورزش گزارش شده است (۲۰). در تایید این موضوع کابینی و همکاران نشان دادند که ۳ هفته ورزش هوازی اختیاری و ورزش اجباری موجب افزایش mRNA و پروتئین HIF-1 α در مغز می‌شود (۲۰). در مجموع آنژیوژنز وابسته به تمرینات ورزشی از طریق افزایش دانسیته مویرگی موجب بهبود انتقال اکسیژن و مواد غذایی بافت‌ها می‌شود. در این راستا VEGF جزء مهم‌ترین فاکتورهای آنژیوژنز است که معمولاً توسط HIF-1 تحریک می‌شود از طرفی آنژیواستاتین یکی از مهم‌ترین فاکتورهای آنژیواستاتیکی است که سبب مهار

پروتکل تمرینی

موش‌های صحرایی گروه تمرین بر روی نوارگردان با شیب صفر درجه در چرخه روشنایی، از ساعت ۹ الی ۱۱ صبح به مدت ۸ هفته (۵ روز در هفته با شدت و مدت مورد نظر در هر دوره) به تمرین پرداختند. موش‌ها در هفته اول و دوم با سرعت ۱۰ متر بر دقیقه (معادل ۴۰ تا ۴۵ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی) در دو جلسه جداگانه ۱۵ دقیقه‌ای با وقفه (استراحت غیرفعال) ۵ دقیقه‌ای (به منظور جلوگیری از خستگی عضلانی در موش‌ها) بر روی نوارگردان به دویدن پرداختند. در هفته سوم و چهارم با افزایش زمان فعالیت، موش‌ها به دویدن با سرعت ۱۰ متر بر دقیقه در سه جلسه جداگانه ۱۵ دقیقه‌ای با وقفه ۵ دقیقه‌ای پرداختند. در هفته پنجم و ششم با سرعت ۱۵ متر بر دقیقه (معادل ۴۵ تا ۵۰ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی) در سه جلسه جداگانه ۱۵ دقیقه‌ای با وقفه ۵

دقیقه‌ای به فعالیت پرداختند. و در هفته‌های پایانی هفتم و هشتم با سرعت ۱۵ متر بر دقیقه در چهار جلسه جداگانه ۱۵ دقیقه‌ای با وقفه ۵ دقیقه‌ای به فعالیت پرداختند (دائو Dao و دیگران، ۲۰۱۵؛ زاگار Zagaar و دیگران، ۲۰۱۳) (شکل ۱). موش‌های گروه تمرین اجباری در تمام جلسات تمرینی پایش شدند و با استفاده از یک شوک الکتریکی ضعیف (شدت ۰/۵ میلی آمپر) که در حیوان ایجاد استرس زیادی نمی‌کند و یا تحریک با یک اسفنج، تشویق به ادامه دویدن شدند (۲۱). ۲۴ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی موش‌ها بوسیله تزریق درون صفاقی کتامین (۱۰۰ mg/kg) و زایلازین (۱۰ mg/kg) بی‌هوش شدند. سر حیوان توسط دستگاه گیوتین جدا و مغز کامل خارج شد. سپس، هیپوکمپ از بقیه بافت مغز جدا و در نیتروژن ۸۰- منجمد و برای تجزیه و تحلیل بعدی به فریزر ۸۰- منتقل شد.

شکل ۱: پروتکل تمرین هوازی

استخراج RNA و سنتز cDNA

حدود ۵۰ میلی گرم بافت هیپوکمپ جهت استخراج total RNA در ۱ میلی لیتر TRIzol-Lysis reagent هموژن گردید. به منظور برداشتن اجزاء پروتئینی، محصول حاصل در ۴ درجه سانتی‌گراد، ۱۰ دقیقه، ۱۲۰۰۰ g سانتریفیوژ شد. سوپرناتانت برداشته و به مدت ۵ دقیقه در دمای اتاق (۱۵-۲۵ درجه سانتی‌گراد) نگه داری شد. سپس با نسبت ۱ به ۰/۵ با کلروفرم مخلوط و به مدت ۱۵ ثانیه به شدت تکان داده شد. محصول به مدت ۳-۲ دقیقه در دمای اتاق نگه داری شد. و سپس در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد، به مدت ۱۵ دقیقه، ۱۲۰۰۰ g سانتریفیوژ و

بخش معدنی و آبی از هم جدا شدند، بخش محتوی RNA برداشته و با نسبت ۱ به ۰/۵ با ایزوپروپانول مخلوط و به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق رها و سپس در ۴ درجه سانتی‌گراد، به مدت ۱۰ دقیقه، ۱۲۰۰۰ g سانتریفیوژ شد. Pellet حاوی RNA در اتانول شست و شو و در ۲۰ μl آب RNase-Free حل گردید. تمام مراحل استخراج زیر هود و با مواد و وسایل کاملاً استریل انجام گرفت. غلظت RNA با استفاده از دستگاه نانو دراپ سنجیده و نسبت ۲۶۰ به ۲۸۰ بین ۱/۸-۲/۱ به‌عنوان تخلیص مطلوب تعریف گردید. جهت اطمینان بیشتر از صحت تخلیص RNA تعدادی از RNA های تخلیص شده به‌طور

اطلاعات ژن‌های HIF-1 α ، VEGF، آنژیواستاتین و GAPDH در بانک ژنی NBCI و توسط شرکت (پیشگام، ایران) انجام شد. توالی پرایمرهای مورد استفاده در جدول ۱ گزارش شده است. برنامه دمایی Real time-PCR شامل: واسرشت اولیه در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۱۰ دقیقه، واسرشت در هر سیکل PCR در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ ثانیه و با توجه به دمای انلینگ پرایمرها هر سیکل به مدت ۳۰ ثانیه (۴۰ سیکل) در نظر گرفته شد. از GAPDH به عنوان ژن کنترل استفاده گردید و میزان بیان ژن‌های مورد نظر با فرمول اندازه‌گیری شد (۲۲).

تصادفی روی ژل آگارز ۱/۵ درصد الکتروفورز شد و مشاهده باندهای RNA های ریبوزومی 18S و 28S به‌طور منفک صحت تخلیص را تأیید کرد. سنتز cDNA مطابق با دستورالعمل کیت high-capacity cDNA reverse transcription kit (Applied Biosystems) انجام شد. تمام مراحل انجام کار روی یخ، زیر هود و با استفاده از وسایل RNase free صورت گرفت.

واکنش زنجیره پلی‌مراز زمان واقعی (Real time-PCR) اندازه‌گیری بیان ژن با روش کمی Real time-PCR و با به‌کارگیری RealQ Plus 2x Master Mix Green شرکت AMPLIQON و با استفاده از غلظت ۲۵۰ ng از cDNA و به صورت duplicate انجام گرفت. طراحی پرایمرها بر اساس

جدول ۱: توالی پرایمرهای مورد استفاده در روش Real time-PCR در پژوهش حاضر.

Gene name	Primer Sequence (5' → 3')
HIF-1 α	Forward - ACCGCGGGCACCGATTCGCCA Reverse - TCGTCCTCCCCGGCTTCTTAGGG
VEGF	Forward - ATGAACTTTCTGCTCTCTTGGGT Reverse - AAGCTGCCTCGCCTTGCAACGCG
Angiostatin	Forward - CACAGCTGAGAGGGAAATCGTGCG Reverse - TTGCGGTGCACGATGGAGGGGCCGG
GAPDH	Forward - AAGTTCAACGGCACAGTCAAGG Reverse - CATACTCAGCACCAGCATCACC

یافته‌های پژوهش

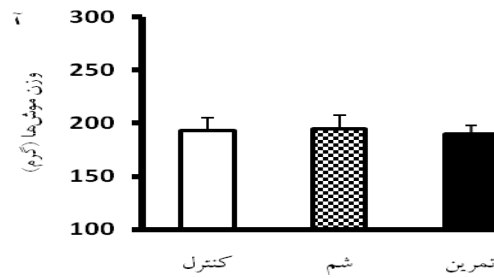
نتایج مطالعه حاضر نشان داد، به‌دنبال ۸ هفته تمرین‌هوایی، وزن موش‌ها در گروه تمرین ۱۰ درصد کمتر از گروه کنترل بود ($P = 0/046$). (نمودار ۱ آ و ب). نتایج این پژوهش افزایش مقادیر بیان ژن HIF-1 α را نشان داد و در مقایسه بین گروهی اختلاف معناداری از لحاظ آماری بین گروه‌ها مشاهده شد. ($P=0/0001$). (جدول ۲). با توجه به اختلاف معنی‌داری میانگین HIF-1 α در گروه‌ها، آزمون تعقیبی توکی نشان داد که در میزان بیان ژن HIF-1 α در گروه تمرین نسبت به گروه کنترل و شم تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). ولی بین گروه کنترل و شم تفاوت معناداری مشاهده نشد. (نمودار ۲).

تجزیه و تحلیل آماری

از آمار توصیفی برای محاسبه شاخص‌های مرکزی و پراکندگی استفاده شد. جهت تشخیص طبیعی بودن توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف و بررسی همگن بودن واریانس‌ها از آزمون Leven استفاده شد. هم‌چنین آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه برای مقایسه تغییرات معناداری بین گروه‌های مختلف در نظر گرفته شد و در صورت وجود اختلاف معنی‌دار از تست تعقیبی توکی در سطح معنی‌داری $p < 0/05$ استفاده شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (ویرایش ۲۲) انجام گرفت. کلیه نتایج به صورت میانگین \pm خطای استاندارد Standard Error of the Mean (S.E.M) بیان شده‌اند.

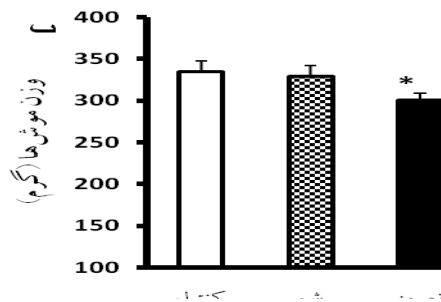
پژوهش حاضر حاکی از کاهش سطوح بیان ژن آنژیواستاتین در گروه تمرین در مقایسه با گروه کنترل بود ولی از لحاظ آماری معنی دار نبود. ($P=0/316$). در جدول ۲ اطلاعات آماری مربوط به متغیرهای پژوهش در گروه‌های کنترل، شم و تمرین ارائه شده است.

هم‌چنین افزایش مقادیر بیان ژن VEGF مشاهده شد و به لحاظ آماری اختلاف معناداری بین گروه‌ها وجود داشت. (جدول ۲). ($P=0/0001$). آزمون تعقیبی توکی نشان داد که در میزان بیان ژن VEGF در گروه تمرین نسبت به گروه کنترل و شم تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0/05$) ولی بین گروه کنترل و شم تفاوت معناداری مشاهده نشد. (نمودار ۳). نتایج

نمودار ۱: مقادیر وزن رت‌ها قبل از دوره تمرین در گروه‌های مختلف. نتایج آنالیز واریانس یک راهه.

قبل از دوره تمرین به لحاظ آماری تفاوت معناداری در مقادیر وزن رت‌ها در بین گروه‌ها وجود نداشت ($P=0,432$)

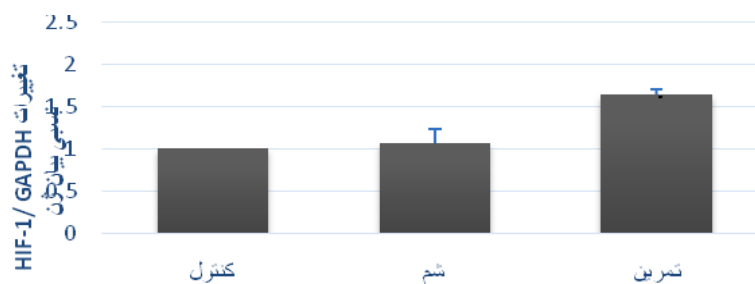

نمودار ۲: مقادیر وزن رت‌ها بعد از دوره تمرین در گروه‌های مختلف. نتایج آنالیز واریانس یک راهه.

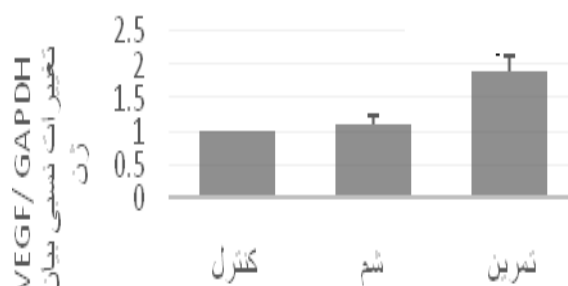
* نشان از کاهش معنی‌دار در گروه تمرین نسبت به گروه کنترل است ($P < 0,05$).

جدول ۲. تغییرات بیان ژن‌های HIF-1 α , VEGF و آنژیواستاتین نسبت به GAPDH در گروه‌های مختلف (میانگین \pm خطای استاندارد)

P value	تمرین	شم	کنترل	گروه‌ها متغیرها
بین گروهی				
0/001 *	1/64 \pm 0/06 *	0/07 \pm 0/15	1 \pm 0	تغییرات نسبی HIF-1 α /GAPDH
0/001 *	1/91 \pm 0/20 *	1/11 \pm 0/12	1 \pm 0	تغییرات نسبی VEGF/GAPDH
0/316	0/89 \pm 0/11	0/87 \pm 0/09	1 \pm 0	تغییرات نسبی Angiostatin/GAPDH
ANOVA Test				* تفاوت معنی‌دار نسبت به گروه کنترل در سطح $p < 0/05$

نمودار ۲: تغییرات بیان ژن HIF-1 نسبت به GAPDH در هیپوکامپ موش‌های صحرایی نر. نتایج آنالیز واریانس یک راهه * تفاوت معنی‌دار با گروه کنترل در سطح $P < 0.05$.

نمودار ۳: تغییرات بیان ژن VEGF نسبت به GAPDH در هیپوکامپ موش‌های صحرایی نر. نتایج آنالیز واریانس یک راهه * تفاوت معنی‌دار با گروه کنترل در سطح $P < 0.05$.

ادامه جریان خون ارگان را تقویت می‌کند (۲۳) همچنین تمرینات هوازی یادگیری و عملکرد حافظه را بهبود می‌دهد، افسردگی و اختلالات نورونی را کاهش داده و در نتیجه موجب افزایش عملکرد شناختی می‌شود. درک اینکه فعالیت بدنی چگونه این اثرات مفید را ایجاد می‌کند نیاز به بررسی مکانیسم‌های تنظیمی دارد که باید شناسایی شود (۲۴). به نظر می‌رسد یکی از این مکانیسم‌ها مسیر سیگنالی HIF-1 α /VEGF باشد که نقش مهمی را در فرآیندهای آنژیوژنز و همچنین نوروژنز ایفا می‌کند. نتایج مطالعه حاضر افزایش معنادار بیان ژن HIF-1 α را در گروه تمرین نسبت به گروه کنترل و شم نشان داد که با نتایج مطالعه اسمین و همکاران و درنبوس و همکاران و همچنین با مطالعه کاینی و همکاران در توافق بود (۲۰، ۲۵، ۲۶). درنبوس و همکاران اثر یک، دو و سه

بحث

مطالعه حاضر جهت بررسی تاثیر تمرین هوازی بر بیان ژن HIF-1 α و VEGF و آنژیواستاتین هیپوکامپ رت‌های نر ویستار طراحی گردید. بررسی‌ها نشان داد هشت هفته تمرین هوازی سبب افزایش معنادار بیان ژن HIF-1 α و VEGF شد ولی در میزان بیان آنژیواستاتین تفاوت معناداری مشاهده نشد. همچنین یافته‌ها کاهش ۱۰ درصدی وزن موش‌ها در گروه تمرین در مقایسه با گروه کنترل را نشان داد. با توجه به کاهش وزن موش‌ها در گروه تمرین، به نظر می‌رسد تمرینات هوازی روی عملکرد این گروه تأثیر گذاشته و احتمالاً این تمرینات سبب بهبود آمادگی هوازی در گروه شده است. مطالعات نشان داده تمرینات هوازی مورفولوژی عروق را تغییر، و سبب افزایش تعداد و ضخامت شریان‌ها یا به عبارتی آنژیوژنز می‌شود و در

هفته تمرینات هوازی را در mRNA HIF-1 α مغز رت‌ها بررسی کردند و نتایج آن‌ها افزایش mRNA HIF-1 α را در گروه تمرین نسبت به کنترل نشان داد (۲۶). کاینی و همکاران نشان دادند که ۳ هفته ورزش هوازی اختیاری و اجباری موجب افزایش mRNA و پروتئین HIF-1 α در مغز می‌شود، اما گروه تمرین اجباری افزایش بیشتری را در مقایسه با گروه تمرین اختیاری داشتند (۲۰). هایپوکسی سلولی که در جریان ورزش ایجاد می‌شود HIF-1 α را تحریک می‌کند تا سلول را از استرس اکسیداتیو محافظت کند. فعالیت HIF-1 α توسط سطوح نسبی آنتی‌اکسیدان‌ها و گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) تحریک می‌شود که هر دو آن‌ها بر اثر ورزش فعال می‌شوند (۲۷). فسفوریلاسیون اکسیداتیو، تولید ATP و هموستاز اکسیژن، برای زنده ماندن سلول حیاتی‌اند. در درون سلول، اکسیژن مولکولی به‌طور گسترده تنظیم می‌شود و فاکتور رونویسی HIF-1 α جزء کلیدی این مسیر حساس به اکسیژن است. HIF-1 α در جریان کمبود اکسیژن در دسترس برای سازگاری سلول اهمیت دارد و فعال‌سازی آن بیان تعداد زیادی از ژن‌های درگیر در فرایند آنژیوژنز و نوروژنز را تحریک می‌کند (۲۵). علاوه‌براین نشان داده شده است که پروتئین کیناز فعال شده توسط AMP (AMPK). AMP-activated protein kinase به‌عنوان مسیر سیگنالی بالادست HIF-1 α سبب تحریک و فعالیت HIF-1 α می‌شود (۹). مشخص شده است که تمرینات هوازی با شدت پایین سبب افزایش AMPK در هیپوکامپ می‌شود (۲۸، ۲۹) بنابراین به‌نظر می‌رسد در این مطالعه نیز HIF-1 α احتمالاً توسط AMPK تحریک شده است. هم‌چنین مطالعه حاضر نشان داد بعد از هشت هفته تمرین هوازی بیان ژن VEGF در گروه تمرین به‌طور معناداری از گروه شم و کنترل بالاتر بود که با نتایج دینگ و همکاران، تانگ و همکاران، و کاینی و همکاران همسو بود. تانگ و همکاران افزایش در mRNA و پروتئین VEGF در هیپوکامپ موش‌ها به دنبال یک ساعت تردمیل گزارش کرده‌اند (۳۰). دینگ و همکاران اثر مدت‌های یک، سه و شش هفته تمرین هوازی روزانه بر روی تردمیل به مدت ۳۰ دقیقه بر سطوح

mRNA فاکتورهای رگ‌زایی همچون VEGF، آنژیوپوپتین ۱ و ۲ و ارتباط آن را با چگالی مویرگی و ارتباط موارد فوق را با کاهش حجم آسیب ناشی از سکتته بررسی کردند. آن‌ها افزایش چگالی مویرگی را در هفته سوم در پی افزایش سطوح mRNA فاکتور VEGF، و آنژیوپوپتین ۱ و ۲ و کاهش حجم سکتته ناشی از افزایش چگالی مویرگی را گزارش کردند. این نتایج نشان داد که فعالیت ورزشی با شدت متوسط توانایی ایجاد استرس فیژیولوژیک جهت افزایش رگ‌زایی در برخی نواحی مغز را داراست. افزایش آنژیوژنز به‌طور گسترده در پاسخ به ورزش گزارش شده است (۳۳-۳۱، ۳). زمانی که نیاز اکسیژن در جریان ورزش افزایش می‌یابد، افزایش چگالی عروق خونی به بازگشت جریان خون کمک می‌کند تا اکسیژن بیشتری را به مغز تحویل دهد (۳۴). بنابراین افزایش مداوم در فعالیت نورونی همراه با تغییرات نوروشیمیایی به‌دنبال فعالیت ورزشی دلیل احتمالی تغییرات در عروق مغزی است. افزایش چگالی عروق خونی با کاهش مسافت انتشار، جریان خون کافی را در شرایط نیاز فراهم می‌کند (۱۸). VEGF در آنژیوژنز و واسکولوژنز درگیر می‌شود (۳۵) VEGF علاوه بر اعمال فاکتور رشدی آن، هم‌چنین به‌عنوان یک نوروتروفیک فاکتور عمل می‌کند، و هم‌چنین نقش مهمی در نوروژنز هیپوکامپ ناشی از ورزش دارد (۱۷). شواهدی وجود دارد که کمبود VEGF می‌تواند منجر به بیماری‌های اختلال عصبی شود (۳۶). در مطالعات گذشته گزارش شده است که سطح VEGF و عملکرد شناختی به هم وابسته است (۶، ۷). افزایش بیان VEGF هیپوکامپ، ادراک را بهبود می‌دهد (۷). تزریق بلاکر گیرنده VEGF درون هیپوکامپ، عملکرد حافظه بلند مدت را کاهش داد (۳۷). این تحقیقات پیشنهاد می‌کند سطوح بالاتر VEGF در مغز با بهبود در عملکرد شناختی همراه می‌شود. VEGF در شرایط هایپوکسی توسط HIF-1 تحریک می‌شود و به بازگشت منابع خون به سلول و بافت‌هایی که دچار کمبود اکسیژن شدند کمک می‌کند. میلوسویک و همکاران گزارش کردند، موش‌هایی که HIF-1 α آن‌ها سرکوب شده بود، کاهش چشم‌گیر تظاهر VEGF را در سلول‌های پیش‌ساز عصبی مغز میانی نشان دادند.

این نتایج احتمالاً نوع موش‌های مورد استفاده و تفاوت در نوع بافت است. مطالعه یاد شده تأثیر فعالیت ورزشی بر بیان ژن آنژیواستاتین را در بافت قلب موش‌های انفارکتوس قلبی سنجدید در صورتی که مطالعه حاضر بر روی بافت هیپوکامپ موش‌های سالم انجام شد. با این وجود با توجه به نتایج مطالعه حاضر به نظر می‌رسد آنژیواستاتین در شرایط فیزیولوژیک فعال نمی‌شود و تمرینات هوازی با شدت پایین تأثیری روی بیان ژن آنژیواستاتین در موش‌های صحرائی سالم نمی‌گذارد با این حال مطالعات بیشتری نیاز است تا در این زمینه صورت گیرد. از جمله محدودیت‌های این پژوهش عدم کنترل تأثیر داروهای بیهوشی و عدم کنترل میزان کالری دریافتی بود که پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده مورد بررسی قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر و تغییرات ایجاد شده در سطوح HIF-1 α و VEGF، به نظر می‌رسد تمرینات هوازی اثرات مفیدی بر عملکرد ناحیه هیپوکامپ مغز دارد و استفاده از این نوع تمرینات برای افراد توصیه می‌شود. با این وجود تمرینات هوازی تأثیری بر بیان ژن آنژیواستاتین نداشت و به نظر می‌رسد آنژیواستاتین در شرایط فیزیولوژیک نمی‌تواند فعالیت VEGF را مهار کند.

سپاس‌گزاری

این پژوهش بخشی از رساله دکتری، مصوب دانشگاه خوارزمی تهران می‌باشد که بدین وسیله از دانشگاه خوارزمی به‌عنوان تأمین‌کننده منابع مالی این پژوهش و دانشگاه تربیت مدرس و مؤسسه پاستور به دلیل همکاری با این پژوهش کمال تشکر و قدردانی را داریم.

تعارض در منافع: وجود ندارد.

با اینکه فقدان HIF-1 α تظاهر VEGF را به‌طور کامل متوقف نمی‌کند، اما به‌طور چشم‌گیری پاسخ VEGF را مختل می‌کند که نشان می‌دهد HIF-1 α یک واسطه قوی فعالیت VEGF می‌باشد (۳۸). هم‌چنین مطالعات نشان داده‌اند فعالیت ورزشی نوروزن و آنژیوزن را در هیپوکامپ از طریق اثرات تعاملی VEGF و IGF تحریک می‌کند. IGF و VEGF از سد خونی مغزی عبور می‌کنند و تکثیر و زنده ماندن و هم‌چنین رشد عروق را افزایش می‌دهند (۳۹).

هم‌چنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد تمرینات هوازی تأثیر معناداری روی آنژیواستاتین نداشت و اختلاف معناداری بین گروه‌ها مشاهده نشد. ثابت شده است که آنژیواستاتین سبب مهار VEGF شده و آنژیوزن را کاهش می‌دهد. آنژیواستاتین فعالیت P42/P44 MAP Kinase، مسیر انتقال سیگنالی VEGF را مهار، و فرایند تشکیل VEGF را مختل می‌کند (۴۰). تاکاهاشی و همکاران گزارش کردند آنژیواستاتین آپوپتوز سلول‌های اندوتلیال را تحریک، و سپس آنژیوزن را در مرحله تشکیل لومن مختل کرد (۴۱). از جمله اهداف عمل آنژیواستاتین، اتصال مستقیم به آنزیم ATP سنتتاز موجود بر سطح سلول‌های اندوتلیال است. این عمل ممکن است منجر به کاهش و سقوط PH درون سلولی شده و به همین دلیل سبب ایجاد آپوپتوز در سلول‌های اندوتلیال شود (۴۰). در رابطه با پاسخ آنژیواستاتین به فعالیت ورزشی مطالعات زیادی انجام نشده است، با این حال یافته‌های آزمایشگاهی نشان داد که ۱۰ هفته فعالیت ورزشی (با سرعت ۱۷ متر در دقیقه برای ۱۰ تا ۵۰ دقیقه) از طریق کاهش سطوح بیان ژنی آنژیواستاتین و کاسپس-۳ موجب افزایش دانسیته مویرگی و شریانه‌های موش‌های انفارکتوس قلبی می‌شود (۴۲) که نتایج آن‌ها با یافته‌های مطالعه حاضر در تضاد است، از دلایل همسو نبودن

References:

1-Tarumi T, Zhang R. *Cerebral Hemodynamics of the Aging Brain: Risk of Alzheimer Disease and Benefit of Aerobic Exercise*. Front Physiol 2014; 5: 6.

2-Mattson MP. *Energy Intake and Exercise as Determinants of Brain Health and Vulnerability to Injury and Disease*. Cell Metab 2012; 16(6): 706-22.

- 3-Swain RA, Harris AB, Wiener EC, Dutka MV, Morris HD, Theien BE, et al. *Prolonged Exercise Induces Angiogenesis and Increases Cerebral Blood Volume in Primary Motor Cortex of the Rat*. *Neuroscience* 2003; 117(4): 1037-46.
- 4-Muche A, Bigl M, Arendt T, Schliebs R. *Expression of Vascular Endothelial Growth Factor (VEGF) Mrna, VEGF Receptor 2 (Flk-1) Mrna, and of VEGF Co-Receptor Neuropilin (Nrp)-1 Mrna in Brain Tissue of Aging Tg2576 Mice by in Situ Hybridization*. *Int J Dev Neurosci* 2015; 43: 25-34.
- 5-Viboolvorakul S, Patumraj S. *Exercise Training Could Improve Age-Related Changes in Cerebral Blood Flow and Capillary Vascularity through the Upregulation of Vegf and Enos*. *Biomed Res International* 2014; 12 Page.
- 6- Wang Y, Galvan V, Gorostiza O, Ataie M, Jin K, Greenberg DA. *Vascular Endothelial Growth Factor Improves Recovery of Sensorimotor and Cognitive Deficits after Focal Cerebral Ischemia in the Rat*. *Brain Res* 2006; 1115(1): 186-93.
- 7- Cao L, Jiao X, Zuzga DS, Liu Y, Fong DM, Young D, et al. *VEGF Links Hippocampal Activity with Neurogenesis, Learning and Memory*. *Nature Genetics* 2004; 36(8): 827-35.
- 8- Levy AP, Levy NS, Wegner S, Goldberg MA. *Transcriptional Regulation of the Rat Vascular Endothelial Growth Factor Gene by Hypoxia*. *J Biological Chem* 1995; 270(22): 13333-40.
- 9- Emerling BM, Viollet B, Tormos KV, Chandel NS. *Compound C Inhibits Hypoxic Activation of HIF-1 Independent of AMPK*. *FEBS Lett* 2007; 581(29): 5727-31.
- 10- Zhang L, Qu Y, Yang C, Tang J, Zhang X, Mao M, et al. *Signaling Pathway Involved in Hypoxia-Inducible Factor-1 α Regulation in Hypoxic-Ischemic Cortical Neurons in Vitro*. *Neurosci Lett* 2009; 461(1):1-6.
- 11- O'Reilly MS, Holmgren L, Shing Y, Chen C, Rosenthal RA, Moses M, et al. *Angiostatin: A Novel Angiogenesis Inhibitor that Mediates the Suppression of Metastases by a Lewis Lung Carcinoma*. *Cell* 1994; 79(2): 315-28.
- 12- Eriksson K, Magnusson P, Dixelius J, Claesson-Welsh L, Cross MJ. *Angiostatin and Endostatin Inhibit Endothelial Cell Migration in Response to FGF and VEGF without Interfering with Specific Intracellular Signal Transduction Pathways*. *FEBS Lett* 2003; 536(1-3): 19-24.
- 13- Shukunami C, Hiraki Y. *Role of Cartilage-Derived Anti-Angiogenic Factor, Chondromodulin-I, during Endochondral Bone Formation*. *Osteoarthritis Cartilage* 2001; 9: S91-S101.
- 14- Nation DA, Hong S, Jak AJ, Delano-Wood L, Mills PJ, Bondi MW, et al. *Stress, Exercise, and Alzheimer's Disease : A Neurovascular Pathway*. *Med Hypotheses* 2011; 76(6): 847-54.
- 15- Vaynman S, Ying Z, Gomez-Pinilla F. *Hippocampal BDNF Mediates the Efficacy of Exercise on Synaptic Plasticity and Cognition*. *Eur J Neurosci* 2004; 20(10): 2580-90.
- 16- Carmeliet P. *Blood Vessels And Nerves: Common Signals, Pathways and Diseases*. *Nature Reviews Genetics* 2003; 4(9): 710-20.
- 17- Fabel K, Fabel K, Tam B, Kaufer D, Baiker A, Simmons N, et al. *VEGF is Necessary for*

- Exercise-Induced Adult Hippocampal Neurogenesis.* European Journal Of Neuroscience 2003; 18: 2803-12.
- 18- Ding YH, Li J, Zhou Y, Rafols JA, Clark JC, Ding Y. *Cerebral Angiogenesis and Expression of Angiogenic Factors in Aging Rats after Exercise.* Current Neurovascular Res 2006; 3(1): 15-23.
- 19- Amaral S, Sanchez L, Chang A, Rossoni L, Michelini L. *Time Course of Training-Induced Microcirculatory Changes and of VEGF Expression in Skeletal Muscles of Spontaneously Hypertensive Female Rats.* Braz J Medbiol Res 2008; 41(5): 424-31.
- 20- Kinni H, Guo M, Ding JY, Konakondla S, Dornbos D, Tran R, et al. *Cerebral Metabolism after Forced or Voluntary Physical Exercise.* Brain Res 2011; 1388: 48-55.
- 21- Dao AT, Zagaar MA, Alkadhi KA. *Moderate Treadmill Exercise Protects Synaptic Plasticity of the Dentate Gyrus and Related Signaling Cascade in A Rat Model of Alzheimer's Disease.* Molecular Neurobiology 2015; 52(3): 1067-76.
- 22- Livak KJ, Schmittgen TD. *Analysis of Relative Gene Expression Data Using Real-Time Quantitative PCR and the 2- $\Delta\Delta CT$ Method.* Methods 2001; 25(4): 402-8.
- 23- Prior BM, Yang HT, Terjung RL. *What Makes Vessels Grow with Exercise Training?* J Appl Physiol 2004; 97(3): 1119-28.
- 24- Sølvsten CA, de Paoli F, Christensen JH, Nielsen AL. *Voluntary Physical Exercise Induces Expression and Epigenetic Remodeling of Vegfa in the Rat Hippocampus.* Mol Neurobiol 2018; 55(1): 567-82.
- 25- Smeyne M, Sladen P, Jiao Y, Dragatsis I, Smeyne RJ. *Hif1a is Necessary for Exercise-Induced Neuroprotection While Hif2a is Needed for Dopaminergic Neuron Survival in the Substantia Nigra Pars Compacta.* Neuroscience 2015; 295: 23-38.
- 26- Dornbos D 3rd, Zwagerman N, Guo M, Ding JY, Peng C, Esmail F, et al. *Preischemic Exercise Reduces Brain Damage by Ameliorating Metabolicdisorder in Ischemia/Reperfusion Injury.* J Neurosci Res 2013; 91(6): 818-27.
- 27- Radak Z, Zhao Z, Koltai E, Ohno H, Atalay M. *Oxygen Consumption And Usage during Physical Exercise: The Balance Between Oxidative Stress and Ros-Dependent Adaptive Signaling.* Antioxid Redox Signal 2013; 18(10): 1208-46.
- 28- Azimi M, Gharakhanlou R, Naghdi N, Khodadadi D, Heysieattalab S. *Moderate Treadmill Exercise Ameliorates Amyloid-B-Induced Learning and Memory Impairment, Possibly via Increasing AMPK Activity and Up-Regulation of yhe PGC-1 α /FNDC5/BDNF Pathway.* Peptides 2018; 102: 78-88.
- 29- Marosi K, Bori Z, Hart N, Sárga L, Koltai E, Radák Z, et al. *Long-Term Exercise Treatment Reduces Oxidative Stress in the Hippocampus of Aging Rats.* Neuroscience 2012; 226: 21-8.
- 30- Tang K, Xia FC, Wagner PD, Breen EC. *Exercise-Induced Vegf Transcriptional Activation in Brain, Lung and Skeletal Muscle.* Respiratory Physiology & Neurobiology 2010; 170(1): 16-22.
- 31- Black JE, Isaacs KR, Anderson BJ, Alcantara AA, Greenough WT. *Learning Causes Synaptogenesis,*

- Whereas Motor Activity Causes Angiogenesis, in Cerebellar Cortex of Adult Rats.* Proc Nat Acad Sci 1990; 87(14): 5568-72.
- 32- Kleim JA, Cooper NR, VandenBerg PM. *Exercise Induces Angiogenesis but does not Alter Movement Representations within Rat Motor Cortex.* Brain Res 2002; 934(1): 1-6.
- 33- Isaacs KR, Anderson BJ, Alcantara AA, Black JE, Greenough WT. *Exercise and the Brain: Angiogenesis in the Adult Rat Cerebellum after Vigorous Physical Activity and Motor Skill Learning.* J Cerebral Blood Flow & Metabolism 1992; 12(1): 110-9.
- 34- Radák Z, Sasvári M, Nyakas C, Pucsok J, Nakamoto H, Goto S. *Exercise Preconditioning Against Hydrogen Peroxide-Induced Oxidative Damage in Proteins of Rat Myocardium.* Arch Biochem Biophys 2000; 376(2): 248-51.
- 35- Millauer B, Wizigmann-Voos S, Schnürch H, Martinez R, Møller NPH, Risau W, et al. *High Affinity VEGF Binding and Developmental Expression Suggest Flk-1 as a Major Regulator of Vasculogenesis and Angiogenesis.* Cell 1993; 72(6): 835-46.
- 36- Lambrechts D, Carmeliet P. *VEGF At the Neurovascular Interface: Therapeutic Implications for Motor Neuron Disease.* Biochim Biophys Acta 2006; 1762(11-12): 1109-21.
- 37- Pati S, Orsi SA, Moore AN, Dash PK. *Intra-Hippocampal Administration of the Vegf Receptor Blocker Ptk787/Zk222584 Impairs Long-Term Memory.* Brain Res 2009; 1256: 85-91.
- 38- Milosevic J, Maisel M, Wegner F, Leuchtenberger J, Wenger RH, Gerlach M, et al. *Lack of Hypoxia-Inducible Factor-1 α Impairs Midbrain Neural Precursor Cells Involving Vascular Endothelial Growth Factor Signaling.* J Neurosci 2007; 27(2): 412-21.
- 39- Cotman CW, Berchtold NC, Christie LA. *Exercise Builds Brain Health: Key Roles of Growth Factor Cascades and Inflammation.* Trends Neurosci 2007; 30(9): 464-72.
- 40- Liang YZ, Zeng ZL, Hua LL, Li JF, Wang YL, Bi XZ. *Expression And Significance of Angiostatin, Vascular Endothelial Growth Factor and Matrix Metalloproteinase-9 in Brain Tissue of Diabetic Rats with Ischemia Reperfusion.* Asian Pacific J Trop Med 2016; 9(6): 587-91.
- 41- Takahashi S, Shinya T, Sugiyama A. *Angiostatin Inhibition of Vascular Endothelial Growthfactor-Stimulated Nitric Oxide Production in Endothelial Cells.* J Pharmacological Sci 2010; 112(4): 432-7.
- 42- Ranjbar K, Rahmani-Nia F, Shahabpour E. *Aerobic Training and L-Arginine Supplementation Promotes Rat Heart and Hindleg Muscles Arteriogenesis after Myocardial Infarction.* J Physiol Biochem 2016; 72(3): 393-404.

Effect of 8 weeks of Aerobic Training on Genes Expression of Hypoxia Inducible Factor HIF-1 α , Vascular Endothelial Growth Factor (VEGF) and Angiostatin in Hippocampus of Male Rats with Wistar Model

Aliasghar Zarezadehmehrizi¹, Hamid Rajabi^{*2}, Reza Gharakhanlou³,
Naser Naghdi⁴, Seyed Mohammad Ali Azimidokht⁵

Original Article

Introduction: Many studies have been done about the effects of exercise on angiogenic inhibitor and stimulator factors in muscles, but few studies have examined the role of these factors in the brain especially the hippocampus. Therefore, the purpose of the current study was to investigate the effect of 8 weeks of aerobic training on gene expression of HIF-1 α , VEGF and angiostatin in hippocampus of male rats.

Methods: 18 adult male Wistar rats (190 \pm 10 gr) were randomly divided into 3 groups: control, sham and aerobic training. Rats in the training group performed 8 weeks of aerobic training (5 sessions per week) on a treadmill. 24 hours after the last session of exercise, rats were decapitated and the hippocampus were carefully removed and rapidly frozen in liquid nitrogen, then stored at -80°C for further analysis. Real-Time-PCR method was used to measure the expression of genes in the hippocampus. The data were analyzed by SPSS 18 software. Comparisons between groups were performed by one-way ANOVA and followed by post-hoc analysis Tukey test. All statistically significant was set at P<0.05.

Results: The results showed aerobic training significantly increased mRNA levels of HIF-1 α (P=0.001) and VEGF (P=0.001), but there was no significant difference in the mRNA levels of angiostatin (P=0.316).

Conclusion: According to the results of this study and changes in the levels of HIF-1 α and VEGF, it seems aerobic training has helpful effects on brain especially on the hippocampus and this type of training is recommended for individuals.

Keywords: Aerobic training, HIF-1 α , VEGF, Angiostatin, Hippocampus.

Citation: Zare zadeh mehrizi AA, rajabi H, Gharakhanlou R, Naghdi N, Azimi dokht SMA. **Effect of 8 weeks of aerobic training on genes expression of Hypoxia inducible factor HIF-1 α , vascular endothelial growth factor (VEGF) and angiostatin in hippocampus of male rats with Wistar model.** J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2020; 27(11): 2063-75.

¹Department of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

²Department of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

³Department of Physical Education and Sport Sciences, Faculty of Humanities, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

⁴Department of Physiology and Pharmacology, Pasteur Institute of Iran, Tehran, Iran

⁵Department of Physical Education and Sport Sciences, Faculty of Humanities, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

*Corresponding author: Tel: 021-51212252, email:hassanpour@shahed.ac.ir